

01. 08. 2018.

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У РУМИ
Одељење у Инђији
Пр.број: I 6-6979 /17
И Н Ђ И Ј А

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Руми, Одељење у Инђији, по судији Жижих Славољубу у прекршајном поступку против окривљених Митић Аните, Радивојевић Јелене, Васић Марте, Тодоровић Софије, Ђурић Ивана, Прусина Јоване, Милосављевић Марка и Лазовић Јасмине сви из Београда и Трифуновић Нине из Шапца, због прекршаја из члана 8.ст.2.у вези ст.1. и чл. 9. ст.3. у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру, а на основу члана 100.ст.1.,102.ст.1.,103.,246. и 249. Закона о прекршајима /“Сл.гласник РС“ бр. 6/16/ доноси дана : 26.07. 2018. године следећу

ПРЕСУДУ

1.Окривљена МИТИЋ АНИТА

[Redacted]

2.Окривљена РАДИВОЈЕВИЋ ЈЕЛЕНА

[Redacted]

3.Окривљена ВАСИЋ МАРТА

[Redacted]

4.Окривљена ТОДОРОВИЋ СОФИЈА

[Redacted]

5.Окривљени ЂУРИЋ ИВАН

[Redacted]

6.Окривљена ПРУСИНА ЈОВАНА

[Redacted]

7.Окривљени МИЛОСАВЉЕВИЋ МАРКО

[Redacted]

8.Окривљена ЛАЗОВИЋ ЈАСМИНА

[Redacted]

-2-
ОДГОВОРНИ СУ

Што су дана 17.01.2017. године у Бешки у ул. Карађорђева број 1 у такозваној „Плавој сали“ у којој се одржавала трибина поводом промоције књиге Веселина Шљиванчанина у групи од осам лица заједно, непристојним и дрским понашањем нарушили јавни ред и мир на тај начин што су се распоредили по сали у којој је одржавана трибина, па су када је Веселин Шљиванчанин започео излагање Лазовић Јасмина и Тодоровић Софија стале испред бине и развиле транспарент са натписом: „ратни злочинци да заћуте да би жртве проговориле“, док су Митић Анита, Радивојевић Јелена, Васић Марта, Ђурић Иван, Прусина Јована и Милосављевић Марко звиждали дувајући у пиштаљке,

-чиме су учинили прекршај из чл. 8.ст.2. а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру, па се на основу чл. 8.ст.2. истог Закона и чл. 43. ст.1. тач.2. Закона о прекршајима окривљени

ОСУЂУЈУ

МИТИЋ АНИТА, РАДИВОЈЕВИЋ ЈЕЛЕНА, ВАСИЋ МАРТА, ТОДОРОВИЋ СОФИЈА, ЂУРИЋ ИВАН, ПРУСИНА ЈОВАНА, МИЛОСАВЉЕВИЋ МАРКО И ЛАЗОВИЋ ЈАСМИНА - НА НОВЧАНУ КАЗНУ У ИЗНОСУ ОД ПО 50.000,00 (педесетхиљада) ДИНАРА СВАКИ

На основу чл.40. Закона о прекршајима, изречену новчану казну окривљени су дужни да плате у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, у супротном ће суд, на основу чл. 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћена новчане казне.

На основу чл.140. ст.1.и ст.2. тач.9., чл.141.ст.1. и чл. 142. Закона о прекршајима и чл. 27. ст.2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени се обавезују да на име трошкова прекршајног поступка плате паушални износ од по 2.000,00 динара сваки, у року када и новчану казну под претњом принудног извршења, путем приложене уплатнице а доказ о уплати доставиће овом суду.

Окривљена ТРИФУНОВИЋ НИНА, кћи Миодрага, рођена 9.08.1994. године у Шапцу, ЈМБГ 0908994777019, настањена у Београду, улица Краљице Наталије број 4

На основу члана 250.ст.1. тач.3. Закона о прекршајима,

ОСЛОБАЂА СЕ ОДГОВОРНОСТИ

-због сумње да је дана 17.01.2017. године у Бешки у улици Карађорђева број 1 у такозваној „Плавој сали“, у којој се одржавала трибина поводом промоције књиге Веселина Шљиванчанина у групи од девет лица заједно непристојним и дрским понашањем нарушила јавни ред и мир на тај начин што је када је Веселин Шљиванчанин започео излагање са осталим окривљенима звиждала дувајући у пиштаљку,

-чиме би учинила прекршај из чл. 8.ст.2. а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру, јер није доказано да је окривљена учинила прекршај који јој се ставља на терет.

Окривљени МИТИЋ АНИТА, РАДИВОЈЕВИЋ ЈЕЛЕНА, ВАСИЋ МАРТА, ТОДОРОВИЋ СОФИЈА, ЂУРИЋ ИВАН, ПРУСИНА ЈОВАНА, МИЛОСАВЉЕВИЋ МАРКО, ЛАЗОВИЋ ЈАСМИНА сви из Београда и ТРИФУНОВИЋ НИНА из Шапца,

На основу члана 250.ст.1. тач.3. Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОДГОВОРНОСТИ

-због сумње да су дана 17.01.2017. године у Бешки у ул. Карађорђева број 1 у такозваној „Плавој сали“ у којој је одржавана трибина поводом промоције књиге Веселина Шљиванчанина гурали и ударали људе око себе када су их окупљени људи на трибини поводом промоције књиге покушали да изгурају из сале у којој се одржавала трибина вичући при том : „Срби злочинци сви у Хаг“ ,

-чиме би учинили прекршај из чл. 9.ст.3. а у вези ст.1 Закона о јавном реду и миру , јер није доказано да су окривљени учинили прекршај који им се ставља на терет.

О б р а з л о ж е њ е

Од стране ОСНОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА ИЗ СТАРЕ ПАЗОВЕ под бројем ПТ.Бр.10/17 од 14.11.2017. године поднет је захтев за покретање прекршајног поступка против окривљених Митић Аните , Радивојевић Јелене, Васић Марте, Тодоровић Софије, Ђурић Ивана, Прусина Јоване, Милосављевић Марка и Лазовић Јасмине сви из Београда и Трифуновић Нине из Шапца, због прекршаја из члана 8.ст.2.у вези ст.1. и чл. 9. ст.3. у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру , због прекршаја описаних у изреци ове пресуда , те је поступајући по наведеном захтеву покренут прекршајни поступак.

У току вођења прекршајног поступка изведени су следећи докази: Саслушани су сви окривљени и сведоци : Малешевић Момчило и Ђорђевић Александар из Бешке , Алавања Милош из Чортановаца и Мијалчић Жељка и Букарица Небојша обоје из Инђије и извршен је увид у приложене ЦД снимке наведених прекршаја , увид у приложена лекарска уверења оштећених сведока , као и у извештај ПУ Сремска Митровица , ПС Инђија број ПУ 69/17 од 17.01.2017. године . Сви окривљени и сведоци саслушани су у присуству браниоца окривљених.

Сви окривљени истичу да су преко интернета сазнали да ће се дана 17.01.2017. године одржати у Дому културе у Бешки промоција књиге Веселина Шљиванчанина који је осуђен за ратне злочине у Суду у Хагу и у просторијама њихове организације „Млади за људска права“ договорили су се како би изразили протест и одлучили су да дођу у Бешку и искажу протест против тога што је организована промоција његове књиге у Дому културе. Промоција књиге је била отвореног типа. Сели су где је било места , јер је сала била пуна. Када је Веселин Шљиванчанин почео да говори , почели су да дувају у пиштаљке , а окривљене Софија Тодоровић и Јасмина Лазовић су изашле и развукле плакат на коме је писало : „ ратни злочинци да заћуте да би се проговорило о жртвама“. Плакат је одмах покидан, а остали окривљени осим Трифуновић Нине која је била са окривљенима , али је само снимала наведени догађај , јер су се тако договорили, почели су да дувају у пиштаљке. Настала је велика гужва и присутни грађани су их гурали из сале да би их удаљили из исте, иако су окривљени викали да ће сами изаћи из сале и да су дошли да искажу мирни протест. Окривљени тврде да нису никога ударили приликом тог њиховог изгуравања. Окривљена Трифуновић Нина је остала у сали до доласка полиције , очигледно је да није дувала у пиштаљку , па из тог разлога није ни изгурана.

Сведок Малешевић Момчило изјавио је да је био у наведено време у Дому културе у Бешки. Стајао је са десне стране у висини другог реда и видео је када је дошао на ред да говори Веселин Шљиванчанин , одједном се чуо оштар звук пиштаљки. Видео је да су се две девојке пробиле напред са неким плакатом и почеле су да га развлаче, по сведоковој процени дужине од око 5 метара. Прочитао је док су га развучиле шта пише, а то је „ратни злочинац или злочинци“. Схватио је да је то провокација и кренуо је напред, рукама је ухватио тај транспарент и поцепео га . Пришли су други људи из публике и поцепали остатак

транспарента. Чуо је да једна од девојака виче : „немојте ме тући“ иако је нико није дирао. Једна плавуша се једном човеку унела у лице вичући: „ хајде удари ме“. Сведок није учествовао у тој гужви и није видео шта се дешавало даље и да ли је неко некога ударио. Није видео ни да су чланови те групе неког ударили ни да их је неко ударио. Чланови групе су били распоређени по сали вероватно да би ефекат звиждаљки био јачи.

Сведок Ђорђевић Александар изјавио је да је био критичног дана у Дому културе у Бешки поводом промоције књиге Веселина Шљиванчанина , одједном су њему непознати младићи и девојке устали и почели да дувају у пиштаљке и развукли су неки плакат на коме је писало : „Србе у Хаг „ или нешто слично. Тада је почела гужва и гурање у коме он није учествовао, неко га је у том гурању закачио, односно огребао по лицу , а неко га је гурнуо са леђа , не зна ко и он је пао на под.

Сведок Алавања Милош је изјавио да је критичног дана био у Дому културе у Бешки, дошао је раније да би снимио неколико кадрова пре почетка трибине и да би се узела изјава од Шљиванчанина и Председника Општине . Стајао је са камером коју је монтирао на постољу крај колеге из ТВ „Фрушка Гора“ близу стола за којим су били Шљиванчанин и остали учесници трибине, уз стуб на који се наслонио , а са друге стране стола видео још једног камермана који је такође снимао , а кога није познавао. Када је дата реч господину Шљиванчанину дошло је до гурања и чуо је да неко виче „фашисто , издајниче“ и нешто слично. Пошто је почело гурање неко је викнуо : „ гасите камере „ , што је сведок буквално схватио и угасио камеру. Почео је да скида камеру са постоља када га је неко гурнуо, не зна ко у том метежу и оштетио је микрофон на камери. Не зна ко га је гурнуо јер то није видео.

Сведок Мијалчић Жељка – новинар изјавила је да је критичног дана била у Дому културе у Бешки поводом промоције књиге господина Шљиванчанина. Сећа се да када је говорио Шљиванчанин група младих активиста која је била у публици почела је да звижди у пиштаљке и раширили су транспарент испред стола где је седео господин Шљиванчанин на коме је писало : „ злочинци да заћуте да би се проговорило о жртвама“. У суштини то је била старија популација становника Бешке и видела је да су неки буквално скочили са својих места и одузели тај транспарент. Настала је гужва где су ти младићи и девојке из „иницијативе младих „ изгурани из сале. Када је настала гужва стајала је са сниматељем уз сам пролаз и у том гурању вођа те групе ју је гурнула и она је повредила лакат. Не зна да ли су сви активисти били на једном месту. На питање браниоца како је добила повреду сведок је изјавила да мисли да је повреду задобила од ударца а не од пада, а ударац је био ненамеран – случајан.

Сведок Букарица Небојша изјавио је да је критичног дана био у Дому културе у Бешки поводом промоције књиге Шљиванчанина. Када је исти дошао на ред да говори поводом своје књиге група младића и девојака почела је да дува у пиштаљке и развукли су неки транспарент. Дошло је до гужве и они су их извели напоље / значи и сведок је учествовао у извођењу тих младића и девојака напоље/ и у тој гужви он не зна од кога је ударен по носу . Мисли да то није било намерно већ га је неко случајно „закачио“ по носу .

Након спроведеног прекршајног поступка, на основу напред наведених изведених доказа , ценећи при том одбрану окривљених и исказе сведока и извршеног увида у приложене ЦД снимке и увида у извештај полиције сачињен дана 17.01.2017. године , овај судија је утврдио следеће чињенично стање: Да су окривљени дана 17.01.2017. године у Бешки у ул. Карађорђева број 1 у такозваној „Плавој сали“ у којој се одржавала трибина поводом промоције књиге Веселина Шљиванчанина у групи од осам лица заједно , непристојним и дрским понашањем нарушили јавни ред и мир на тај начин што су се распоредили по сали у којој је одржавана трибина , па су када је Веселин Шљиванчанин започео излагање Лазовић Јасмина и Тодоровић Софија стале су испред бине и развиле транспарент са натписом : „ ратни злочинци да заћуте да би жртве проговориле“, док су Митић Анита, Радивојевић Јелена , Васић Марта, Ђурић Иван, Прусина Јована и Милосављевић Марко звиждали дувајући у пиштаљке .

Овакво чињенично стање је утврђено на основу одбране окривљених који су признали прекршај који им се ставља на терет, изјаве сведока, на основу увида у ЦД снимке и увида у службени извештај полиције .

На основу овако утврђеног чињеничног стања , несумњиво произилази да су се у радњи окривљених стекла обележја прекршаја из чл. 8.ст.2.а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру за који прекршај су оглашен одговорнима.

Окривљени су у конкретном случају поступили са умишљајем јер су били свесни свога дела и хтели су његово извршење .

Окривљена Трифуновић Нина из Београда ослобођена је одговорности да је учинила прекршај из чл. 8.ст.2. а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру , јер није доказано да је учинила наведени прекршај. Наиме, окривљени Митић Анита, Радивојевић Јелена , Васић Марта, Тодоровић Софија, Ђурић Иван , Прусина Јована , Милосављевић Марко и Лазовић Јасмина признају прекршај који им се ставља на терет описан у изреци пресуде и сви истичу да је окривљена Трифуновић Нина дошла са њима из Београда али да у самом развлачењу транспарента и звиждање у пиштаљке, односно у прекидању скупа поводом промоције књиге господина Шљиванчанина није учествовала. Такођа и окривљена Трифуновић Нина истиче да је само снимала наведени догађај и да није учествовала у прекидању промоције књиге ни на који начин. Нико од саслушаних сведока није оспорио одбрану окривљене , па је одлучено као у изреци пресуде поводом прекршаја из чл. 8.ст.2. а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру који се окривљеној ставља на терет.

Сви окривљени су ослобођени сумње да су дана 17.01.2017. године у Бешки у ул. Карађорђева број 1 у такозваној „Плавој сали“ у којој је одржавана трибина поводом промоције књиге Веселина Шљиванчанина гурали и ударали људе око себе када су их окупљени људи на трибини поводом промоције књиге покушали да изгурају из сале у којој се одржавала трибина вичући при том : „Срби злочинци сви у Хар“ , и да су на тај начин учинили прекршај из чл. 9.ст.3. а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру, јер није доказано да су учинили наведени прекршај који им се ставља на терет. Наиме, сви окривљени негирају да су било кога ударали критичног дана на наведеном месту. Из самог захтева за покретање прекршајног поступка не може се закључити који је окривљени на који начин учинио прекршај . Они су према њиховом исказу датом у присуству браниоца , а и исказима сведока били распоређени по целој сали , па су тако и удаљени. Сами сведоци не знају да ли су их у том метежу ударили окривљени или је дошло до повређивања због насталог метежа од њима непознатих лица . Ове повреде су очигледно нанешене ненамерно, а настале су приликом удаљивања окривљених из сале. Обзиром да није доказано да су окривљени учинили прекршај из чл. 9.ст.3. а у вези ст.1. Закона о јавном реду и миру , јер они нису признали прекршаје а ни један од сведока није потврдио да су окривљени било кога повредили лично и намерно у насталом метежу нити се на приложеним снимцима на ЦД-има види да су они било кога ударили , а наведени ЦД снимци су као доказ приложени од стране подносиоца захтева и одбране окривљених , а које је према тврдњи окривљених снимила окривљена Нина Трифуновић , не може се утврдити да су окривљени било кога ударили на било који начин критичног дана у сали на промоцији књиге, а и према снимцима приложеним од стране подносиоца захтева очигледено је да је по удаљавању из сале окривљених промоција књиге настављена . Сами снимци потврђују да су окривљени развлачењем транспарента и звиждањем прекинули промоцију књиге.

Приликом одлучивања о висини казне суд је сходно чл. 42. Закона о прекршајима РС ценио све околности које утичу да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности на страни окривљених цењено да нема доказа да су до сада прекршајно кажњавани , као и да је по њиховом удаљењу из сале где је вршена промоција књиге , промоција настављена, па како отежавајућих околности није било, овај судија је имајући у виду тежину и последице прекршаја, применом члана 43. Закона о прекршајима ублажио

Законом предвиђену казну за овај прекршај учињен у групи , а неспорно је да су окривљени учинили прекршај у групи , па им је уместо казне затвора или рада у јавном интересу изрекао новчану казну у износу од по 50.000,00 динара сваки , уз уверење да ће се на тај начин остварити сврха кажњавања, те да ће се на тај начин у довољној мери утицати на окривљене да убудуће не врше прекршаје.

Приликом извођења доказа овај судија није саслушао сведоке Веселина Шљиванчанина , Брачика Драгана и Панов Слободана из разлога што се на ЦД снимку приложеном од стране подносиоца захтева види да су они сво време седели за столом , одакле су и вршили промоцију књиге господина Веселина Шљиванчанина и да су могли бити саслушани као сведоци само у вези развлачења паноа испред њиховог стола и звиждања окривљених у пиштаљке што су окривљени и признали да су учинили па није било потребе исте саслушавати као сведоке. Такође као сведоци нису саслушани ни: Симовић Илија, Божовић Милан, Тепавац Ненад, Вукичевић Миленко и Јелица , Стојановић Ружица, Дедејић Немања, Павловић Владимир, Малешевић Слободан, Орешчанин Милан, Рончевић Лазар и Стојановић Саша , јер њихово саслушање у својству сведока по оцени овог судије није било неопходно ради утврђивања чињеничног стања. Наиме, окривљени су признали да су развукли плакат и звиждали у пиштаљке и на тај начин прекинули промоцију књиге , а обзиром да и сами оштећени – сведоци нису могли да се изјасне ко их је ударио , а и навели су да је очигледно да нико од њих није намерно ударен , саслушавање ових сведока не би довело до другачијег утврђеног чињеничног стања, већ би само представљало одуговлачење прекршајног поступка.

Такође овај судија није извео доказе предложене од стране браниоца окривљених да се у својству сведока саслуша законски заступник организатора трибине тј. Председника општинског одбора Српске Напредне странке из Бешке на околности постојања редарске службе или службе обезбеђења и на остале околности самих догађаја и да се изврши вештачење путем вештака стручњака за трауматологију и хирургију на околности механизна настанка повреда код оштећених и одређивања да ли су у питању нападачке или одбрамбене повреде , јер по мишљењу овог судије извођење ових доказа не би утицало на доказивање да ли су окривљени учинили прекршаје или не, који им се стављају на терет, а и сам бранилац није назначио шта се извођењем наведених доказа жели доказати – односно оспорити из самог захтева за покретање прекршајног поступка.

У смислу чл. 140. ст. 1. и ст.2. тач.9. чл. 141. ст.1. и чл. 142. Закона о прекршајима и чл. 27. ст.2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка – паушалног износа уплати новчани износ од по 2.000,00 динара сваки, у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења, имајући у виду тежину трајања и сложености поступка, те имовинске прилике окривљених .

Сходно свему изложеном одлучено је као у изреци ове пресуде.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде окривљени и подносилац захтева могу изјавити жалбу Прекршајном Апелационом суду – Одељење у Новом Саду у року од 8 дана од дана достављања ове пресуде путем овог Прекршајног суда, непосредно или поштом препоручено , а окривљени ће доставити судске таксене марке на жалбу у износу од 900,00 динара .

Отправак пресуде доставити подносиоцу захтева и браниоцу окривљених Оленик Александру из Београда, ул. Кнеза Милоша 57/5 .

